

Lovforslaget gennemført i den Form, hvori det her foreligger. Man vil ikke — og det forekommer mig at være med Rette — gaa med til at fikser Grundskatterne uden samtidig at faa en Grundværdistigningsskat gennemført. Det er et meget stort Mindretal i Frederiksberg Kommune, der stiller sig saaledes, og et Mindretal, der ikke bestaar af et enkelt Parti, men af to.

Det ærede Medlem motiverede saa sin Tilslutning til Lovforslaget med, at Frederiksberg havde den ejendommelige Stilling, at Forholdet til København paavirkede Forholdene derude, og han mente derfor, det kunde være rimeligt at imødekomme dette Ønske fra en vis Side af Frederiksberg Kommunalbestyrelse. Om Forholdet mellem Frederiksberg Kommune og København paa dette Omraade maa jeg maaske sige et Par Ord. Hvis jeg saa ganske snævert egoistisk, fra et rent københavnsk Borgerrepræsentantstandpunkt, paa dette Forslag — og det kunde jeg for saa vidt fristes til — maatte jeg egentlig ønske det gennemført. Gennemføres dette Forslag, som praktisk talt betyder en ret væsentlig Forøring til en enkelt, i Forvejen ret velstillet, Samfundsklasse i en enkelt af Landets Kommuner — og det er jo egentlig Indholdet af dette Forslag — vil det betyde, at Frederiksberg Kommune maa forøge sin personlige Indkomstskatteprocent stærkt, og det kan ikke være ubehageligt for Københavns Kommunalbestyrelse. Som alle ved, er der — det kan ikke være andet — en vis Konkurrence til Stede. Forholdet er jo det, at København har et Par Nabokommuner, som paa mange Omraader er langt bedre stillede i kommunal Henseende end København, idet de rummer en forholdsvis velstillet Befolkning. Forholdet er endvidere det, at man i disse Kommuner gennem adskillige Aar, og navnlig i de senere Aar under et enkelt Partis Ledelse, har ført en ganske systematisk kapitalistisk Kommunalpolitik. Man har ganske systematisk gennem alt, hvad der vedrører Regler for Bebyggelse, gennem Skattepolitik og paa mange andre Maader søgt at gøre disse Nabokommuner i ganske udpræget Grad til Kapitalistkommuner, Overklassekommuner, til Kommuner, hvor der findes en forholdsvis ringe ubemidlet Befolkning og en forholdsvis stor velhavende Befolkning, hvor der derfor er forholdsvis faa og smaa sociale Opgaver, ikke særlig store Udgifter til Fattigvæsen, Alderdomsforsørgelse, kommunalt Skolevæsen o. s. v., men hvor der er en

meget betydelig Skatteevne. Det er selvfølgelig højst uheldigt for en stor Kommune med en bred, ikke særlig velhavende Befolkning, med store sociale Opgaver og en mindre Skatteevne at have et Par mindre Nabokommuner med en meget velhavende Befolkning og med faa sociale Opgaver. Kommunen med den store, brede, ret ubemidlede Befolkning og de store sociale Opgaver vil nødes til at sætte Skatteprocenten op i det Øjeblik, den har faaet Tilladelse dertil, medens de velhavende Kommuner vil kunne holde Skatteprocenten nede; men dette vil igen føre til, at de særlig velhavende i den store demokratiske Kommune fristes til at flytte ud i disse velhavende Kommuner, disse Overklassekommuner. Derved opstaaer der et højst uheldigt Konkurrenceforhold. De kender ogsaa fra Provinsen, mange Steder fra, dette Forhold mellem en Købstad og dens Nabokommuner, de saakaldte Skattelykommuner. Det er ganske givet, at hvis dette Lovforslag gaar igennem, og man fikserer Grundskatterne paa Frederiksberg, vil man ikke i den Grad, som det ellers lod sig gøre, kunne holde den personlige Indkomstskatteprocent nede, og at det for Københavns Kommune for saa vidt vil betyde lidt af en Lettelse i Konkurrenceforholdet til Frederiksberg med Hensyn til de velhavende Skatteydere. Set fra et meget snævert, københavnsk Borgerrepræsentantstandpunkt skulde jeg altsaa for saa vidt ikke have saa meget imod, at Forslaget gennemføres, men vi skal jo ikke sidde her og varetage Interesser ud fra et saadant snævert Syn, nej, vi skal se paa det almene og paa Principperne. Naar jeg gør det, maa jeg nære store Betænkeligheder ved dette Forslags uforandrede Gennemførelse.

Den ærede sidste Taler nævnedes et andet Forhold, som jeg allerede kort har berørt, nemlig Spørgsmaalet om en Grundværdistigningsskat. Det ærede Medlem syntes ikke at være en Modstander af denne Tanke, men hævdede, at den ikke burde gennemføres isoleret i en enkelt Kommune. Jeg vil hertil bemærke, at det har man for øvrigt gjort fra Lovgivningsmagtens Side, jeg skal nævne Esbjerg Kommune. Men, sagde det ærede Medlem, her spiller ogsaa Forholdet til København med ind; naar København ikke har en Grundværdistigningsskat, vil det være uheldigt at faa en saadan paa Frederiksberg. Men her gør jeg det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer, som maaske maatte have glemt det eller ikke har lagt Mærke til det, op-